

RETRO BOOBY

Ako decká sme vintage kúsky vyťahovali z povaly a vláčili po celom dome, až všetko smrdelo od nafťalínu. Pre zábavu sme sa navliekali do kostýmčiek z krímplenu, vypchávali si prsia ponožkami a z maminých líščích golierov a brošní si vyrábali niečo ako turban. Ani nám len nenapadlo, že by sme si niečo z toho raz vážne zobrali na ulicu a išli robiť retro paradu. O ďalších desať rokov môže byť všetko inak. Náhodou sa dostaneme do spálne svojich starých rodičov a zadívame sa na svadobný obraz nad posteľou. Babička má na fotke kolorované zreničky, dokreslenú kontúru pier (aj deduško) a vlasy vyčesané do hollywoodskej vlny, ktorá ako vraví, držala vďaka cukrovej vode. Fifties ako vyšité. Doparoma, moja babka je úplne *glamour*. A nebudem ja po nej?

FIFTIES NEVESTA

Petra Andelová ()

Svoju retro svadbu ste si prichystali v štýle päťdesiatych rokov. Prečo?

Vždy som túžila, aby moja svadba bola originálna, iná než ostatné. Nikdy som nesnívala o princeznej v šľahačkových šatách s dvojmetrovým závojom a korunkou na hlave. Odmalička som bola zamilovaná do krátkych svadobných šiat mojej babiny. Keď som sa v nich hrávala, boli mi po zem, aby som sa na nich nepotkla, museli mi ich v páse podväzovať šnúrkou. Stali sa súčasťou našej svadby ako dekorácia spolu so svadobným rodostromom, svadobnými fotkami našich rodičov a starých rodičov. O všetkom rozhodli babinine šaty. Nepatrím medzi typických extrovertov, ktorí na seba upozorňujú za každých okolností, zároveň však nerada splývam s davom. Práve svadba bola jedna z príležitostí, keď som vyslovene chcela z davu vybočiť.

Ako vyzerali prípravy? Kde ste zháňali doplnky, dekorá-

cie, textilie, šnúrkou do topánok s motívom čerešničiek a podobné „musthaves“?

Svadbu sme si naplánovali a pripravili sami, trvalo to asi osemnásť mesiacov. Veľmi mi pomohla kamarátka Lubka, ktorá so mnou prežívala predsvadobné prípravy ako svoje vlastné. Väčšina dekorácií je robených ručne, ostatné sú zo zahraničia. Veľmi dlho sme vybrali jednotlivých dodávateľov. Vedeli sme, že zlá voľba môže celé naše plány a predstavy prekaziť. Mali sme šťastie a osud nám privial do cesty fantastických ľudí.

Čo ste chceli svetu o sebe povedať, keď ste svoju svadbu zobrali ako retro?

Chceli sme svadbu, ktorá bude jedinečná, nebude ixtou kópiou kópií, v ktorých sa obmieňa jedine zvolená farba. Ušili sme si ju na mieru, aby bola o nás, aby sme sa na nej cítili dobre my aj naši hostia. Nečakané ohlasy a chuť opätovne sen meniť na skutočnosť nás priviedli k rozhodnutiu venovať sa príprave originálnych svadieb aj profesionálne. Tak vznikol „moruška dizajn“.

Ako sa ženích vyrovnal s tým, že to nebude klasika?

Od začiatku bol nadšený, tento nápad dostával konkrétnu podobu aj vďaka nemu. Pri pohári vína sme po večeroch plánovali všetky detaily, chodili spolu na stretnutia s dodávateľmi, vždy vedel o každej maličkosti. Viem, že to so mnou nemal vôbec ľahké, rok a pol som žila len svadbou. Nikdy som však nepocítila, že mu to už lezie na nervy, dotiahli sme to spoločne až do úspešného finále. **Šaty pre nevestu ako predpokladáme tiež neboli z požičovne, ale na mieru.**

Martina Hřču som oslovila približne osem mesiacov pred svadbou. Keď som si prečítala jeho odpoveď, bolo rozhodnuté. Povedala som mu len svoju približnú predstavu, všetko ostatné som zverila do jeho rúk. Záležalo mi na tom, aby šaty niesli jeho rukopis. Pri vytváraní šiat sme spolu prežili niekoľko krásnych mesiacov. Bolo úžasné zažiť celý ten proces od prvého nápadu až po posledný deň, keď

Text Soňa Košíková Foto Katarína Žitňanská, Martina Bullová

Niekomu staré časy smrdia naftalínom, inému voňajú levandulou. Baby, ktoré sme objavili pre tento článok, si vo vintage a retro vodách plávajú s takým prehľadom a vášňou, že si nedovolíme o nich mlčať.

rých som sa cítila fantasticky a vyzliekla som ich až v nedeľu ráno. Ktovie, možno raz budú tiež ozdobou na svadbe mojej vnučky.

A čo tie textilné kytice, lepšie povedané milión textilných kytíc?

Najprv sme látkové kvety chceli použiť len ako netradičné pierka pre hostí. Vyrobili sme ich z čipky, perlete a riečnych perál. Ich vyrábanie nám tak učarovalo, že sme tvorili ďalšie a ďalšie. Skúšali sme rôzne dizajny a techniky, hľadali originálne látky, nakupovali starožitné brošne a zaujímavé gombíky. Zo začiatočného nápadu a prvých pokusov sa stala závislosť. Vo výzdobe ich bolo nakoniec viac ako dvetisíc. Veľká časť kvietkov vznikala pod rukami kamarátky Lubky a sprevádzali ju na jej cestách po svete. Ja som nedočkavo otvárala mäkké obálky z Anglicka, zo Švajčiarska, z Francúzska, Japonska a Thajska. Finálnu podobu kvetinové aranžmány dostávali v predsvadobný týždeň, pracovali sme deň aj noc. Ešte teraz cítim v kvietkoch vôňu kávy, ktorá nás vtedy držala na nohách.

Na čom vám pri tvorbe retro svadby najviac záležalo?

Na všetkom. Mali sme čas pohrať sa s každým detailom, pred svadbou to u nás vyzeralo ako v manufaktúre. Čím viac sa však blížil termín svadby, tým viac nám záležalo na počasí. Obrad sme mali naplánovaný v zručanine románskeho kostolíka, preto bolo pekné počasie dôležité. Pred svadbou sa za pekné počasie modlila celá rodina aj fotografka Katka Žitňanská. V deň svadby napokon údajne na mnohých miestach Slovenska pršalo. Nám nie, dokonca počas obradu vyšlo aj slniečko.

Posledná otázka. Nie ste vy náhodou tak trocha pedant?

Čo myslíte? (smiech)

SLADKÁ BLOGERKA

Martina „dulce de leche“ Pinterová

Ako sa z vás stala vášnivá kuchárka?

Driemala vo mne už odmala. Moja mama je však zdatná kuchárka a ja som nemala priestor na sebarealizáciu. Ďalším podstatným bodom v objavovaní mojej kuchárskej vášne bol môj manžel, jeho radosť v očiach, keď mu pripravím niečo dobré, je neopísateľná. Preto som schopná robiť palacinky aj o desiatej večer. Baví ma vytvárať teplý pocit domova, spraviť na raňajky lievance, aby sa sladká vôňa šírila celým bytom, popoludní zas uvariť čaj a nasávať jeho teplo. Baví ma, keď všetko spolu ladí, keď môžem položiť na stôl domáci koláč, naaranžovať si kyticu kvetov. To všetko je kúsok môjho „dulce“ sveta.

Ako musí vyzeráť recept, ktorý vás chytí za srdce?

Najprv ma musí upútať vizuálne. Až potom sa mi naštartujú chuťové zmysly. Začínam si predstavovať, splietať, kombinovať, slietať a potom to jednoducho musím vyskúšať. Myšlienky na jedlo ma sprevádzajú prevažnú časť dňa a neodchádzajú často ani počas spánku.

Kde zháňate nie práve bežné ingrediencie?

Tak v tomto som maniak. Bežne nakupujem cez internet zo zahraničia. Často moje vyskúšaniachtivé recepty netrpezlivo čakajú na príchod špeciálnych surovín alebo dekoračných prvkov. Milujem rozbalovanie balíkov, v ktorých sa skrýva niečo špeciálne. Najnovšie som objavila záľubu v hrdzavých formičkách, príboroch, starom riade. Rada nakúkam do starožitníctiev a chodím na blišie trhy.

Varíte podľa starých kuchárskych kníh?

Pre mňa je veľmi dôležitý vizuálny vnem, ktorý v starých kuchárkach chýba. Varím skôr podľa internetu. Ale uznávam, že nič nepredstihne nostalgiu, ktorá na mňa dýcha, keď vidím babičkin kuchársky zápisník a v ňom krásnym písmom zapísané jej rokmi overené recepty. Cítim, že je to ten najväčší poklad. Aj ja mám jeden taký zápisník, ale písmo v ňom zďaleka nie je také úhladné.

Práve sa začínam cítiť ako reinkarnovaná stepfordská panička a tuším to vôbec nie je zlé.

→ „Baví ma spraviť na raňajky lievance, aby sa sladká vôňa šírila celým bytom, popoludní zas uvariť čaj a nasávať jeho teplo.“ ←

Chacha. Milujem postavu Bree v Zúfalých manželkách. Vyžívam sa, keď sledujem, ako nesie košíček domácich mafiniek na privítanie novej susedky, s akou vášňou pripravuje večerné menu, s akou pohodou a pokojom strihá svoje ukážkové hortenzie a pri tom všetkom vyzerá stále tip-top. Bolo by to krásne...

Prosíme si recept, z ktorého dýchajú staré časy a čerstvé ingrediencie.

Milujem predstavu čajov o piatej. Pre mňa je vrchol blaha, keď sa na stôl položí krásna vintage čajová súprava, do šálok sa naleje lahodný čaj, stôl zdobia krehké maslové sušienky, drobné koláčiky, domáce sendviče. Preto som pre vás pripravila recept na tradičné anglické maslové sušienky „Shortbread“, ktoré som obohatila lístkami čaju Earl Grey. Čaj so sušienkami servírujem v pastelových šálkach, ktoré mám po babičke.

Earl Grey Shortbread

Suroviny: 220 g zmäknutého masla, 3/4 šálky práškového cukru, 1 ČL vanilkového extraktu, 2 šálky hladkej múky, 1 šálka kukuričného škrobu, 1/2 ČL soli, 2 ČL čajových lístkov Earl Grey, 1 – 2 PL kryštálového cukru
Maslo s cukrom a vanilkovým extraktom vyšľaháme dohladka, v druhej miske zmiešame múku s kukuričným škrobom, čajovými lístkami a so soľou. Postupne po dávkach zapracovávame do maslového krému. Cesto sa dosť drobí, ale nevzdávajte sa, ono sa spojí. Cesto položíme medzi dve fólie a vyvalkáme na centimetrovú hrúbku, narežeme na obdĺžničky, poukladáme na plech pokrytý papierom na pečenie, posypeme kryštálovým cukrom a pečieme v predhriatej rúre pri 150 stupňoch asi 18 minút.

Viac Martiniých receptov nájdete na jej blogu www.dulce-de-leche-blog.blogspot.com.

RETRO babov

→ „Zachovalých vintage kúskov nie je veľa, ťažko dokážeme pokryť požiadavky zákazníkov.“ ←

KATARÍNY Z LÁRY FÁRY

Katka Holičková a Katka Paštiaková, majiteľky obchodíka s vintage módou

Ako si vysvetľujete retro mániu?

Súvisí s viacerými javmi. Vintage je v prvom rade jedinečné. Povedzme si na rovinu, ktorá žena by nechcela byť úplne iná než tie ostatné? Jedno z riešení, ako na ulici zaujať, je aj vintage oblečenie, v ňom sa vám to sotva stane. Žiaľ, zachovalých a hlavne nositeľných kúskov nie je až tak veľa. Dokonca ani my, hoci sa na to špecializujeme, nedokážeme splniť požiadavky našich zákazníkov. Často dostávame maily s presným opisom, čo človek chce, my sa snažíme, no najšť krásny kus stojí námahu. Takéto veci sa v shope dlho neohrejú, niektoré kusy sa predali niekoľko minút po nahodení na web. Aj žena, ktorá nemá práve nostalgické chůtky, sa môže zamilovať do vintage. Ide práve o tú originalitu. Po ďalšie je to kvalita. Skúste sa opýtať babičiek, ako sa veci vyrábali kedysi. Topánky neboli na jedno použitie, oblečenie sa nešilo z materiálov, ktorý utrpí po prvom praní. S vintage vecami to pri správnej starostlivosti nehrozí. Potom je tu aj autenticnosť. No a tiež si myslím, že vintage dámske kúsky sú veľmi ženské. Napríklad sexi strihané saká, vyšívane rukavičky.

Ako ste sa vy dve stretli?

Jedna Katka absolvovala gymnázium v Nitre a druhá v Lučenci. Katka z Nitry nosila do školy občas otcovo pyžamo, Katka z Lučenca bola súčasťou kreatívnej hippie skupinky. V tomto období sa však Katky ešte nepoznali. Seriózny zlom nastal asi v roku 2009, keď jedna Katka dostala nápad s online shopom Láry Fáry. V tom čase stretla aj druhú Kat-

ku a rozhodli sa spoločne popasovať s touto novátorskou ideou, ktorej sa vtedy na Slovensku nikto nevenoval.

Kde na tie vecičky chodíte?

Pátrame všade, kde sa dá. Aj v zahraničí, ale veľa pekných kúskov je už nepoužiteľných. Snažíme sa vyhľadávať práve tie bonbóniky. Naším cieľom je, aby ľudia nemuseli nikam chodiť a hľadať. Tú najnáročnejšiu časť prehrabať sa kopou zbytočností, sme zobrali na seba. V ponuke máme luxusnejšie aj klasickejšie veci, dôležitá pre nás je kvalita aj originalita. Pre každú vec vymýšľame originálny názov. Kárované sako sa napríklad volá Mmm cappucino, pretože má farby ako voňavé našľahané kapučíno, kožená elegantná kabelka My name is agata CH., lebo nám napadlo, že takú určite nosila Agata Christie. Starodávne značky a visačky dodávajú veciam šmrnc. Máme napríklad úplne nedotknutú zimmu retro „vetrovečku“ značky MAKYTA, dali sme jej meno Enjoy the world.

A čo také tie ezoterické reči, že staré veci v sebe nesú aj ducha nositeľa?

K našim vintage kúskom cítime patričnú úctu a tie farby, vzory a tvary nás nabíjajú dobrou náladou. Našou motiváciou je zachovávať ich krásu a sprostredkovať ju zákazníkovi. Získali sme napríklad krásnu kolekciu retro kabeliek od štýlovej starej dámy, ktorá bola vďačná, že neskončia jedného dňa v kontajneri.

Retro kúsok, ktorý by ste nikdy nepredali?

Katka H.: Snehovobiele laktové rukavičky z jemnej telacej kože s ručnou kvetinovou výšivkou.

Katka P.: Vínoočervené zamatové šaty až po zem z babkinej stužkovej a hodvábná blúzka s vyšívaným golierom po jej mame, mojej prababke (na fotke ju má na sebe Katka H.). Všetkého ostatného som ochotná sa vzdať, ale tohto nie.

